

Mars Geçidi Mağarası

– Tuna M.Yaşar · 28 Kasım 2022

Türk bilim adamları geçidi çalıştırmak üzereydi. Geçit mağaranın içinde Mars gezegenine açılıyordu. Yeryüzünde yaşamış kadim bir ırkın eseriydi bu. Keşfedileli henüz bir ay olmuştu.

Mağaranın yeri sır gibi saklanıyordu. On kilometre çevre genişliği ile jandarma güvenlik altına almıştı. Yer İzmir'in dağlık bölgelerinden birindeydi. Bilim kurulunun başındaki Dr. Server mağaranın içinde çalışmayı koordine ediyordu.

Dr. Server yanındaki jandarma subayına "Benim anladığım kadarıyla yuvarlak bezirganımız özel üretilmiş ışığa daha duyarlı. Üzerindeki daire, üçgen ve kareye ışığın tayfını arttırdığımızda şeffafımsı helezon beliriyor. Daha ötesine gitmemiz gerekiyor."

Jandarma subayı tam cevap verecekti ki geçidin helezonu bir dakikanın sınırını aşmış beş dakikaya varan aktifliğe ulaşmıştı. Ve mühendis "Dr. Server, Dr. Server sonunda helezonu uzun süre diri tutmayı başardık. Geçidin Mars'a açıldığını test edebiliriz. Hazırız." Dedi heyecanla.

Marsa gönderilecek denekler alıcı gözlerle seçilmeyi bekliyordu. Denekler köpeklerdi. Bir kurt köpeği seçildi. Mühendis "Kurt köpeğini hazırladık. Tasmasındaki 10K vericisi ile Marsta yaşayıp yaşamadığını anlayabileceğiz. Teste başlayalım mı?"

Server "Erol seni bilirim. Henüz test aşamasındayız. Acele ediyorsun. Canlı göndermeden önce test küremizi unutuyorsun. Kurt köpeğini ancak test küresinden sonra göndereceğiz. Dedi ekledi. Hemen küreyi hazırla."

Mühendis asistanına işaret etti. Kürenin son kontrolleri yapıldı. Server "Marsta canlı olduğuna dair yegane kanıtımız bu mağara. Yazılan kitabelerdeki rota Marsın ekvatorunu gösteriyor. İnsanlar Mars'ın o bölgesinde henüz koloni kurmadı. Ama iletişime geçebileceğimiz bir Mars halkı bulursak Bu Türkiye'yi, diğer ülkelerden on adım öteye taşıyacak." Dedi ekledi. "Küre ile bende gideceğim."

Dr. Server oranın tek söz sahibiydi. Bu umulmadık gelişmeye çalışanlar ses çıkarmadılar. Bunu 'kısa

yoldan zafer' gibi görüyorlardı. İletişim küresi ve Server geçidin önüne geldi. "Hazırım" dedi. Ve adımını geçitten atar atmaz ortadan kayboldu.

Küreden sinyal hiç kesilmemişti. Ama Dr. Server'den bir görüntü bir işaret yoktu. Küre ııssız bir çölün ortasındaydı. Dünyadakiler bu durum karşısında ikinci bir denemeyi göze alamadılar. Mecburen Server'in kendileri ile iletişime geçmesini beklediler.

Server içerisi ışık dolu bir odadaydı. Taş zemine yatırılmış elleri kolları bağılydı. Üzerinde hiç giysi yoktu. Üryan bir şekildeydi. Dakikalarca öyle sırt üstü bekledi durdu.

Ve odasının kapısı nihayet açıldı. İçeriye iri gözlü iki yaratık girdi. Görünüşleri insandan daha zeki olduklarını belli ediyordu. Biri "Sen ne amaçla buraya geldin. Yoksa sen düşmanımız mısın. Söyle bana. Siz insanlar gezegenimize ne amaçla göz dikiyorsunuz?"

Server "Biz barışçıl insanlarız. Dünyadaki diğer milletlere karışmayız ama biz onlardan daha merhametliyiz."

Yaratık "Her zamanki sözler. Sorarım sana peki başınız sıkıştığı zamanda mı merhametlisiniz?"

Server diyecek bir söz bulamadı. Onun yerine sordu onlara. "Bana ne yapmak amacındasınız. Beni incelemek için kesip doğrayacak mısınız?"

İki yaratık kesik kesik kahkaha attı. "Siz dünyalıları seyretmek ne büyük eğlence. Siz insanları tüm galaksi izliyor. Siz insanların reytingi her zaman tavan yapıyor." Dedi ekledi. "Seni kesip doğramayacağız. Bunu yerine sana biraz misafirlik göstereceğiz. Çünkü sen milletin merhametli olduğunu söyledin." İki uzaylı yine kesik kesik gülmeye başladı.

Server içinden "Alayları kanıma dokunuyor. Diyeceğim işte. Ukala yaratıklar." Dedi sonra "Ellerimi çözer misiniz?"

İki yaratık taş zeminindeki düğmeye bastı. Server o an serbest kaldı. "Önce bana biraz yiyecek verin. Karnım çok aç." Yaratıklar peşine takılmasını söylediler. Server'de öyle yaptı. Işık dolu odadan çıktılar. Uzun bir koridor yürüyüşünden sonra içerisi, zeki yaratıklarla dolu bir salona girdiler. Birden bütün dikkatler içeriye girenlerin üzerine çevrildi.

"İşte burası bizim yemekhanemiz. Biz burada cihazlarımızın yarattığı yiyecekleri yeriz. En sevdiğimiz soğan tatlısıdır. Haydi sofranın başına geçelim."

Server'i masa şeklindeki bir cihazın önüne getirdiler. Onun dikkati yiyecek yiyen kalabalık yaratıklardaydı. Kendini hayvanat bahçesinde bulmadığına sevindi. Bu yaratıklar insan değildi ama hayvanda değillerdi. Bu yaratıklar insanlardan zeki formunu her şeylerinde bulmuş kişilerdi. Yaratık elini cihaza değdirince bir ışık huzmesinin içinden içi yiyecek dolu tabak ortaya çıktı.

Server yiyeceği tadına eli ile baktı. Gerçekten lezzetliydi. Tattığı yiyecek kendini yaratık gibi hissetmesine neden oldu. Ve karşısındaki yaratıklar tattığı yiyeceklerin ürünü gibi göründüler. Server soğan tatlısı denen yiyeceği tıka basa yedi. Yemekhaneden çıktıklarında Server'i bu sefer daha da şaşıracağı bilgi ve eğlence salonuna götürdüler.

Bir hayli kalabalık yaratık grubu ekranda görüntüler izliyordu. Server "Bu seyrettikleriniz ne hakkında." Dedi sonra sordu. "Galiba sizler biz insanları izliyorsunuz. Bana bunu açıklar mısınız?"

Yaratık "Biz sizler gibi kurgu film izlemeyiz. Biz sizlerin hayatını bire bir yaşayarak izleriz. Sizin en çok düşündüğünüz anlarda daha çok izleriz. Çünkü düşünce bizler için ilkel bir yeti. Ve bu bizi cezbediyor."

Server duyduklarına inanamadı. Ama bunu duyduğu da iyi oldu. Bunu dünyaya döndüğünde Deđerlendirecekti. “Hayret bir insan düşünmeden nasıl yaşar?” diye düşündü. Ve yaratığın gösterdiği koltuğa oturdu. İzlediği şey fena ileri bir sanattı.

Dünyadaki insanlar düşününce birebir onlar yaşıyordu. Yaratıkların sanatı demek bu düzeye kadar erişmişti. Şu an ağlayan bir çocuğu izliyorlardı. Salondaki yaratıkların gözlerinden kızıl bir ışık ekrana akıyordu. O an çocuk aniden ağlamayı kesti.

Çocuk “Ben artık Mars yaratıklarını çok seviyorum.” Dedi. Az sonra “Server amca seni de çok seviyorum.” Diye konuştu. Server şaşırdı kaldı. Demek bu teknoloji hem düşünce ile etkileşiyor, hem görüntülü hem eylemliydi. Server şimdi daha rahattı. Seyrettiklerine daha bir ilgi göstermeye başladı. Bir ara “Ben ne zaman geri döneceğim.” Diye düşündü. Diğer taraftan burada kalmanın fena bir fikir olmadığına karar verdi.

Tuna M. Yaşar